

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och
punktskatter
103 33 Stockholm

Remiss avseende delar av betänkandet **Brännheta skatter! Bör avfallsförbränning och utsläpp av kväveoxider från energiproduktion beskattas? (SOU 2017:83)**

(Fi2018/04173/S2)

1 Sammanfattning

Skatteverket avstyrker förslaget till lag om skatt på avfall som förbränns.

Skatteverket lämnar vissa synpunkter på utformningen av den föreslagna lagen, för det fall förslaget ändå genomförs.

Förslaget beräknas medföra initiala kostnader för Skatteverket om cirka 700 000 kr och återkommande kostnader om cirka 900 000 kr per år om det genomförs.

Om förslaget genomförs anser Skatteverket att tiden mellan beslutet om att införa en lag om skatt på avfall som förbränns och lagens ikraftträdande bör vara minst sex månader.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Bör det införas en skatt på avfall som förbränns?

Enligt tilläggsdirektivet (2017:49) ska utredningen lämna förslag på utformning av en avfallsförbränningsskatt. Förslaget ska utformas så att det bland annat verkar för ökad materialåtervinning av återvinningsbara materialslag.

Som utredningen konstaterar är inte en skatt på förbränning av avfall ett träffsäkert eller ett kostnadseffektivt styrmedel för att öka materialåtervinningen. Detta eftersom skatten införs i slutet av avfallsströmmen och därmed inte påverkar beslut om produktdesign eller materialval för att underlätta materialåtervinning. Skatten ger inte heller incitament till att sortera ut vissa material. Att av miljöskäl beskatta avfallsförbränning lika, per ton avfall, utan hänsyn till avfallets miljöpåverkan eller lämpligare behandling riskerar att resultera i förhållandevis kostsamma åtgärder som har små eller inga miljövinster. Som utredningen visar förs sannolikt inte en skatt på avfallsförbränning över till de aktörer som genererar avfallet på kort sikt, fram till 2030. Att skatten inte leder till ökad materialåtervinning var också en av anledningarna till att tidigare skatt på avfallsförbränning, som infördes 2006, avskaffades 2010.

Skatteverket instämmer därmed i utredningens slutsatser att en skatt på förbränning av avfall inte är ett ändamålsenligt styrmedel. Om syftet är att öka materialåtervinningen av miljöskäl är det mer lämpligt att skärpa styrmedel som direkt riktar sig mot utsortering av särskilt angelägna avfallsfraktioner samt produktdesign.

2.2 Synpunkter på utformningen av den föreslagna lagen

I lagförslaget används vissa begrepp som inte har en klar betydelse inom skattelagstiftningen. Detta medför att det i vissa avseenden är svårt att förutse hur den föreslagna lagen kan komma att tillämpas. Såväl tillämpningsområdet för den föreslagna lagen som tidpunkten för beskattning respektive avdragsrätt är beroende av hur begreppet förbränningsanläggning tillämpas. Skatteverket anser att det är nödvändigt att begreppet förtydligas ytterligare om förslaget genomförs. Förtydligandet kan exempelvis ske genom en hänvisning till en befintlig definition av begreppet i annan reglering¹ eller till hur anläggningen avgränsats vid tillståndsprövning.

Vad gäller rätten till avdrag för avfall som förs ut från anläggningen föreslås avdragsrätten även gälla flygaska och bottenaska som uppstått vid förbränningen och förs ut från anläggningen (s. 244). På så sätt undviks dubbelbeskattning, eftersom askorna blir föremål för skatt enligt lagen (1999:673) om skatt på avfall (LSA) när de förs in till en deponi. Om förhållandet mellan en förbränningsanläggning som omfattas av den föreslagna lagen och en anläggning som omfattas av LSA i något fall är sådant att avfall kommer att deponeras inom ett område som anses tillhöra förbränningsanläggningen, så kommer avdragsrätt enligt den föreslagna lagen inte att föreligga när aska förs till deponin. Askan förs då inte ut från förbränningsanläggningen för att deponeras. Askan kommer i ett sådant fall att beskattas enligt både den föreslagna lagen och LSA. Om sådana situationer bedöms kunna uppstå skulle avdragsrätten enligt den föreslagna lagen kunna utvidgas till att omfatta avfall som deponeras inom förbränningsanläggningen.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Initialt behöver Skatteverket bygga upp lämpliga administrativa rutiner och it-system samt ta fram informationsmaterial etc. Detta arbete beräknar Skatteverket kommer att kosta cirka 700 000 kronor. Det fortlöpande arbetet med administration av inkommande deklarationer, kontroller, löpande kostnader avseende IT etc. beräknar Skatteverket kommer att kosta cirka 900 000 kronor per år.

Om förslaget genomförs bör tiden mellan beslutet om att införa den föreslagna lagen och lagens ikraftträdande vara minst sex månader, för att Skatteverket ska få en rimlig tid för förberedelser.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Daniel Wallin. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit:

¹ Jfr 5 § förordningen (2013:253) om förbränning av avfall.

överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Gunilla Hedwall, enhetschefen Eva Mårtensson, analyschefen Eva Samakovlis och sektionschefen Lena Hiort af Ornäs Leijon.

Katrin Westling Palm

Daniel Wallin